

OPOZIČNÍ NOVINY

ČÍSLO 1.

SEZNAMTE SE S NÁZORY OPOZICE NA DĚNÍ VE MĚSTĚ

15. 6. 2015

Svoboda je i právo říkat lidem to, co nechtějí slyšet

Na únorovém zastupitelstvu jsme si postěžovali na úroveň našeho svobodného tisku a novinářskou etiku. Po komunálních volbách 2014 nastala v jičínském zastupitelstvu situace, na kterou jsme dříve nebyli zvyklí. Současné vedení radnice vládne většinou 1 hlasu s jedenácti zastupiteli. 10 členů opozice si dovolilo kritizovat postup vedení při rozdělování přebytku z rozpočtu a obsazení jednoho z výborů. O zveřejnění stanoviska jsme zdvořile požádali Jičínský deník, jediný deník v našem městě. Ke zveřejnění nedošlo, a tak jsme náš požadavek po týdnu urgovali.

Jaké bylo naše překvapení, když jsme se dozvěděli, že místní novináři běželi ihned po naší urgenci o uveřejnění s naším stanoviskem na radnici, kde toto bylo podrobeno rozsáhlé

analýze. Na zasedání zastupitelstva dne 25. 2. jsme ironicky poděkovali zástupcům tzv. svobodného tisku za neuvěřitelné naše stanovisko. Odpověděl nám k překvapení všech přítomných místostarosta Hamáček s tím, že můžeme být klidní, že se už brzy dočkáme uveřejnění. A to se stalo hned druhý den, 26. února.

Obě naše stanoviska vyšla v jednom článku s podtitulem „To máme za to...“ s doprovodem a „objektivním“ vysvětlením místostarosty Hamáčka, redaktora Jireše, který objasňuje veřejnosti, že opozice jde koalici po krku za každou cenu a radnice je otevřená jako nikdy předtím, navíc ještě s tendenčním článkem Bohumíra Procházky, který není ani členem redakce Deníku, ani členem zastupitelstva.

Máme za to, že by bylo fér otisknout

náš text před zastupitelstvem a využít jej pro veřejnou diskusi. Reakce na naše stanovisko mohla přijít vzápětí a nikdo nebere koalici a nikomu dalšímu právo na cokoli reagovat. Tento postup, kdy redakce poskytla stanovisko opozice nejprve našim oponentům, aby se včas zařídili, a pak teprve s jejich stanoviskem a vlastním komentářem předložili text veřejnosti, považujeme za vrchol servility redakce Jičínského deníku vůči současnému vedení města.

Všichni opoziční zastupitelé adresovali stížnosti na jednání redakce Jičínského deníku, které nemá, dle našeho názoru, s novinářskou etikou a svobodou projevu nic společného, hlavní redakci vydavatelství Vltava-Labe-Press a Syndikátu novinářů. Dodnes nám nikdo neodpověděl...

Miloš Starý

Koaliční rošády

Máme za sebou několik měsíců vlády tzv. samozvaných v Jičíně. Proč samozvaných? Už Jules Verne v jednom svém díle uvedl, že dát si při volbě hlas sám sobě je nemorální. A co teprve, pokud jsem zvolen právě hlasem vlastním...

Pakliže se ohlédneme za jejich práci, musíme být na rozpacích. Určitě se za pomoci městských organizací podařila řada věcí, ale také je zde řada šlápnutí vedle. Nejasné podmínky pronájmů městského majetku, podivné zakázky, nekompetentnost radních, arogance při jednáních s opozicí, to vše může pozorný pozorovatel (otázkou je, zdali ještě nějaký občané-pozorovatelé mají o dění ve městě zájem) vyčíst mezi řádky z materiálů Rady města, z jednání radních, ale i ze zasedání zastupitelů a z hlasování zastupitelstva. Co mě však udivuje nejvíce, je nezáměr místostarostů o práci pro město.

Vrcholem pak dle mého soudu byla skandální neúčast těchto pánů na setkání zástupců měst a obcí. Jaké bylo překvapení, když na dotaz, proč se město Jičín této významné akce neúčastní, odpověděl pan Hamáček, že se mu nechtělo, že stejně nesouhlasí s řadou názorů předsedy Svazu měst a obcí, Dana Jiráňka. A že hořičtí zástupci jsou určitě schopni fundovaně pohovořit o problémech Jičína. Pan

Jiříčka jasně ukázal, že uvolněná funkce druhého místostarosty (náklady cca 3 miliony za volební období) je zcela zbytečná. V tomto případě asi také nemohl jet. Zřejmě měl něco daleko zajímavějšího, konkrétně se nevyjádřil. Ano, jednalo se o pátek a sobotu, a to přeci nemáme úřední dny.

To, že mohl na toto setkání zajet někdo ze zbývajících samozvaných či dokonce někdo z opozičních zastupitelů, nějak našim samovládcům uniklo. Proč také? Co kdyby se tam zastupitelé dozvěděli něco zajímavého nebo by se seznámili s fakty, které by nebyly v souladu s míněním radních? V Jičíně přece jde vše jako po drátku, nejsou žádné problémy, které by se měly řešit. Jičínské zastupitelé nepotřebují vědět, co se děje v ostatních obcích, co navrhuje zákonodárci, ministři, či dokonce premiér vlády. To by se totiž mohlo ukázat, že ne vše, co jičínské vedení předvádí, je v pořádku.

Další ukázkou, jak to samozvaní myslí s jičínskými voliči dobře, byla rošáda v radě. Opakuje se tak situace, kdy se před třemi roky do zastupitelstva dostali lidé s nejmenším počtem hlasů a ti si pak po svém zastupitelstvu přestavěli. Samozřejmě za pomoci nepravd, zavádějících výroků či, nebojme se to říci, jasných lží. Sám Hamáček přiznal, že nepravdy, které před volbami uváděl, si mohl dovolit,

protože byl v opozici. V tomto trendu však pokračuje zjevně dál. V současné radě byla vyměněna jedna radní, ta, která získala slušný počet hlasů, za PhDr. Josefa Novotného, který se umístil na samém chvostu zastupitelské hitparády. Zajímavé! Mládí vpřed! To, že máme místostarostu, který se umístil ve volbách na 18. místě, že v radě nejsou zástupci vítězných uskupení, chybí i druhý nejúspěšnější muž voleb M. Smolík (zklamal své voliče úmyslně?), to ukazuje na jasně pohrdání výsledky komunálních voleb a vůli jičínských obyvatel vládnoucí klikou (jeden nejmenovaný jičínský novinář používal krásné slovo papaláš!).

No, a kdyby přece jenom něco vypadalo příliš špatně, není nic jednoduššího, než pozvat oblíbeného redaktora z veřejnoprávní televize. Ten vše odprezentuje tak, jak si pánové představují. Hlavně nejdříve pošpinit opozici a připomenout její zcela špatné skutky, převrátit fakta, pokud možno zásadně, a vyzdvihnout, co jsme užasně pro Jičín udělali v poslední době. A kdyby tento neměl čas, (což se asi nestává, každý se musí nějak živit), máme tu vysoce objektivní místní internetová média (zřejmě vazby z minulosti). Ta ukáží zřetelně, jak jsme dobří.

Mila Kúta

Je Jičínský zpravodaj cenzurovaný?

Vážení občané, redakční rada Jičínského zpravodaje odmítla zveřejnit můj článek v červnovém zpravodaji (prý bude zveřejněn v dalším čísle zpravodaje o měsíc později), a to i přes to, že jsem splnil všechny požadavky redakční rady na jeho délku a dodal ho v požadovaném termínu tak, aby občané mohli být aktuálně informováni. Nejprve ho redakční rada odmítla zveřejnit ze smyšlených důvodů, později pod tíhou mých argumentů přiznala, že jediným důvodem bylo, že ho prostě zveřejnit nechtěla. Podal jsem Radě města žádost o přešetření, ale

vzhledem k tomu, že hlavním cenzorem v redakční radě je současný radní města, neočekávám omluvu. Domnívám se, že rozhodnutí redakční rady zpravodaje je v rozporu s Tiskovým zákonem, který zakotvuje právo zastupitele svobodně se vyjadřovat v městském zpravodaji a informovat občany. Mám tu smutnou čest být prvním zastupitelem Jičína, kterému se tato událost v historii vydávání zpravodaje stala. Svůj další postup budu konzultovat s odborníky na tuto problematiku.

Mým záměrem bylo občany informovat o **aktuální situaci výstavby**

cyklostezky Jičín – Železnice, jaké úskalí musí město překonávat a jak trnitá cesta vedla k získání dotace. V médiích se objevily kusé informace a občané se v nich těžko orientují a skoro denně se mě dotazují. Mojí snahou bylo také díky znalosti souvislostí hájit město Jičín a jeho zaměstnance před zkratkovitými a účelově podávanými informacemi. Posuďte sami **dále na str. 2**, zda článek je tak závadný, že ač byl již připraven do tisku, musel být na poslední chvíli stažen.

Ing. Ladislav Brykner

ÚVODNÍK

Vážení čtenáři, rozhodli jsme se vyjádřit své názory na dění v našem městě touto formou, protože po řadě zkušeností víme, že jinou možnost nemáme. Proč nemáme? Protože místní novináři velmi neradi poskytují prostor názorům, které vládnoucí koalici odmítá. To, že neradi poskytují prostor odlišným názorům, znamená, že ho obvykle neposkytují vůbec. Slouží silnějším.

O kolik silnějším? Současná vládnoucí koalice v Jičíně je o pouhého jednoho člověka početnější než opozice. Taková situace už sama o sobě není příslibem klidného volebního období, to je pravděpodobně každému jasné. Rozhodně je to jasné naší koalici. Snaží se držet svou moc v (nepočtených) rukách všemi prostředky, i takovými, které měly být v demokratické společnosti dávno zapomenuty. Nejsou zapomenuty, jsou používány. Zdá se, že se „zvolení“ ihned po uchopení vlády nad městem pasovali na „vyvolené“...

Bývá obvyklé, že čím slabší postavení má jakákoliv vláda, tím urputněji se snaží potlačit tzv. protivníky. Protivníkem je každý, kdo s ní ne ve všem souhlasí, a tím největším je samozřejmě opozice. Pro každou vládu by bylo ideální, kdyby žádná opozice neexistovala. Takový stav jsme zažili všichni, kdo jsme se narodili do komunistického Československa. Opoziční i koaliční zastupitelé ovšem mají jedno společné – jsou zastupiteli. Neznamená to nic málo, než že jsou povinni zastupovat své voliče. V současné době je ovšem opozici bráněno tuto povinnost plnit. Nejen, že s nimi není koalice ochotna ani věcně diskutovat o zřejmých problémech a společně hledat cestu k nápravě, ale co víc – jejím voličům jsou v médiích předkládány pouze takové informace, názory i nezkreslená či zkrácená fakta, které zveřejňují zastupitelé koalici.

Opoziční zastupitelé nejsou stádo. Máme rozličné názory, prioritní témata, postoje. Uveřejněné články tedy vyjadřují názory jednotlivců. Jednomyslně jsme se ovšem shodli na jednom - seznámit vás s našimi pohledy na problémy Jičína. Proto, že se zodpovídáme našim voličům, proto, že pracujeme pro naše město, proto, že v demokratické společnosti nemají mít oponenti v ústech roubík.

Za redakci
Miloš Starý

K vedení radnice po 200 dnech hájení...

Tak máme za sebou více jak půl roku po komunálních volbách v Jičíně, proběhlo pět zasedání zastupitelstva, nespočet jednání radních, všechny poradní orgány města pracují na plné obrátky, radnice je otevřená všem občanům, takže všeobecná spokojenost. Alespoň u těch, kteří tvoří a podporují koaliční minoritní většinu. Nabídka na vytvoření široké koalice, kde by byly zastoupeny všechny subjekty, které byly ve volbách ve městě úspěšné, nebyly vyslyšeny. Vládnutí s převahou jediného hlasu sice může někoho uspokojovat, ale pro klid a pohodu ve městě to moc nepřidá. Zvláště, když veskeré nápadů opoziční maximsiny narážejí na neprostopnou koaliční zeď. Jen pár příkladů, které rozhodně neovlivňují chod města, ale zazněly z opozičních lavic, a to se zatím v zastupitelstvu a ve vedení města nenosí.

Začalo to hned na prvním zasedání zastupitelstva, kdy pan místostarosta připravil zasedací pořádek k překvapení všech tak, aby i případný občan neznalý zvyklostí hned pochopil, kdo jsme my, koaliční uskupení, a kdo jsou oni, které jsme poslali do opozičních lavic. Pokračováním bylo překotné schválení rozpočtu, aniž by byl brán zřetel na to, že ještě není znám konečný výsledek roku. A ejhle – hned po novém roce se objevil mnohamilionový přebytek a co teď s tím. Moudří zasedli a pěkně jej do korunky rozdělili. Marná byla snaha opozičních zastupitelů, kteří se při diskusi v zastupitelstvu opírali o podporu finančního výboru, kompletní rozdělení zrušit, anebo alespoň přesunout některé částky na potřebnější záležitosti. Schválen byl původní koaliční návrh. Co na tom, že nedlouho po tomto sladkém vítězství přichází první problém, a tím je dotace na zateplení budovy Arisu. Tak kde teď brát na spolufinancování...? Rozšíření komise pro vzdělání ze třinácti na patnáct členů je rovněž velkým problémem, neboť si to nepřeje paní radní, která si sama o své vůli vybrala složení poradního orgánu. Důvodem prý byl značný počet zájemců a je třeba redukovat. Co na tom, že o práci v komisi mají zájem ředitelky jičínských školských zařízení. Ve srovnání s komisí sportovní, kde je členů 26, trochu zástupný problém...

Problémem se stala i Komise pro rozvoj města. Změna statutu na Výbor pro rozvoj města se sice napodruhé podařila, ale návrh na devítičlenné složení v poměru 5:4 pro koalici byl smeten ze stolu návrhem na třináctičlenné složení, který sice opozici ponechal 4 členy, ale ve finále zněl 9:4... Další ukázkou může být rekonstrukce Rady města, kdy měla být nahrazena odstupující Mgr. Ivana Krabcová. Úsměvně vypadá výzva zastupitelům, aby navrhli své kandidáty na toto místo v kontextu s tím, že v jičínských médiích již před volbou byl představitel města prezentován a se svým zvolením souhlasil PhDr. Josef Novotný...

Ale není třeba nad současnou situací lámat hůl. Časem se jistě koaliční politici nabazí svého pocitu sebestřednosti a neomylnosti a dají prostor i názorům, jak řekl jeden z nich, z druhého břehu. V současnosti probíhá v České televizi soutěžní pořad „Míř je víc“, možná to začne platit i u nás ve městě. Budě méně koalice a více opozice, a pak se dostane i na tu v úvodu zmiňovanou všeobecnou spokojenost.

Petr Šindelář

Dost drahá pohádka!

Začátkem června se mi dostala do ruky smlouva z 30. 6. 2013 na pronájem prodejního místa po dobu konání festivalu Jičín – město pohádky (dále JMP). Za plochu 6×3 metry bylo tehdy zapláceno na účet Nadace JMP 1500 Kč. Stánek obsahoval interaktivní dílnu, kde si malý i velký zájemce mohl za úplatu z poskytnutých surovin vyrobit svíčku, kterou si vyzdobil podle svého uvážení za pomoci profesionálního výrobce a dílo si odnést domů. Rozhodně to nebylo nic pro obohacení provozovatele.

Jaké bylo mé překvapení, když v odpovědi ze dne 2. 6. 2015 na přihlášku do trhu za stánek ještě menší (3×4,5 m), požaduje jakási paní Nováková Ludmila z „divize“ Trhy festivalu JMP částku 7750 Kč za jakousi provizi, což je víc než pětinašobné navýšení poplatku z roku 2013.

Pořadatel si navíc vyhrazuje právo výběru prodáváného zboží a zamítnutí přihlášky bez udání důvodu. To vše s přáním krásných slunečných dní.

Zájemkyně o stánek logicky odmítla vyřídudskou cenu stanovenou organizátory JMP. Celá akce JMP se ubírá podle mého názoru, bohužel, do intencí jakéhosi bierfestu. Cenami za prodejní místa dokonce do intencí toho mnichovského. Co na to město Jičín jako partner festivalu, který rok od roku stále víc pozbývá své dobré jméno? Moji známí s rodinami, kdysi pravidelní návštěvníci Jičína, už sem několik let nejezdí. Na pohádkovém festivalu jim totiž už delší dobu něco opravdu nevoní!

Miloš Starý
kdysi s JMP sympatizující

SKANDÁLNÍ NEÚČAST VEDENÍ MĚSTA JIČÍNA NA JEDNÁNÍ SVAZU MĚST A OBCÍ ČR

Jeden nemůže, druhému se nechce a třetí hledá výmluvy

Zajímavým tématem na posledním jednání zastupitelstva byla účast, tedy vlastně neúčast zástupce města Jičína na jednání Svazu měst a obcí České republiky v Olomouci. Ten jen pro zajímavost v současné době sdružuje více než dva tisíce šest set měst a obcí a hájí tak zájmy více než osmi milionů obyvatel ČR. Z Jičína se jednání nezúčastnil nikdo! Rada města pověřila hájením svých zájmů starostu Hořic pana Aleše Svobodu. Z hlediska právního to možné je, ale město má přeci tři placené funkcionáře, navíc čtyři další radní. Tak kde je problém? Zeptali jsme se tedy, proč se nikdo nezúčastnil. Pan starosta měl jinou povinnost, což se dá ještě pochopit. Ovšem vystoupení obou místostarostů vzbudila u přítomných zastupitelů i občanů velký ohlas. Pan místostarosta Mgr. Hamáček prohlásil, cituji: „Upřímně, mně se na svaz měst a obcí nechce“. A druhý místostarosta Ing. Jiříčka nezůstal pozadu, cituji: „Taková návštěva je spojená s finančními výlohami“. Místostarostové placení z našich daní prostě v pátek nikam nechtěli, to není legrace, to je nová jičínská realita. Pan Hamáček si neuvědomuje, že si v této pozici nemůže dělat to, co se mu chce, anebo nechce. Měl by dělat především to, co je dobré pro občany města. Pan Jiříčka zase zřejmě podcenil inteligenci voličů, neboť plat mu jde, ať je doma, v práci, nebo na jednání Svazu měst a obcí. Roční příspěvek za členství má město zapláceno, a tak jediným nákladem pro město by byla nafta do auta, pokud by pana místostarostu náhodou nenapadlo, že by se svezl jedním autem se starostou Hořic. Zkrátka a dobře všichni měli ten pátek něco důležitějšího na práci. Možná se radili, kde vezmou v rozpočtu peníze, které budou muset vrátit, díky chybám ve výběrových řízeních.

Ing. Martin Puš

Hazard v Jičíně: svoboda podnikání vs. diskriminace

V Jičínském deníku se po dubnovém zastupitelstvu objevila v článku pana Jirěše zpráva, že jsem hájil provozovatele heren proti novele vyhlášky předkládané koalici. Pan redaktor Jirěš to napsal, ostatně jako vždy, ne zcela přesně.

Můj protinávrh spočíval v kompromisu, který by nelikvidoval podnikatele – provozovatele heren a omezil hrací dobu v jejich podnicích ve stejném rozsahu, jako požadovali předkladatelé novely vyhlášky. Toto byla má argumentace na zastupitelstvu 22. 4. 2015. Hon na čarodějnice tedy začal. Otázkou je, zda se to Jičínu v budoucnu vyplatí.

Hazard. Ožehavé, celorepublikové téma. Stát přesunul regulaci tohoto podnikání na obce a ty se snaží konat v rámci svých pravomocí. Zrušit hazard obecní vyhláškou nelze (komunální politické programy, které něco takového slibují, lžou) – v Brně po „zákazu hazardu“ vznikly desítky černých heren, nelegální provozovnu

například objevily nedávno v Praze 12 – takové jsou výsledky zrušení heren. Zákazem hazardu, stejně tak jako pití alkoholu, brání drog, kouření, se docílí jediného – stáhne se do ilegality. Každá prohibice je kontra-produktivní, přináší s sebou obcházecí nářez. Obce se tedy snaží provozovatele heren alespoň omezovat.

Regulace hraní v Jičíně

V Jičíně už jsme provedli regulaci v tomto odvětví podnikání dvakrát. Nejprve jsme vytlačili herny z náměstí a centra města, poté jsme omezili jejich další šíření. Nyní předložila jičínská koalice zastupitelstvu novelu, která má regulovat toto odvětví byznysu na území našeho města. Návrh vymezil hrací dobu v těchto podnicích do půlnoci. Jiným zábavním podnikům v Jičíně končí provozní doba ve tři hodiny, někdy i v pět ráno. To mi připadá nespravedlivé. Mám dilema: v žádném případě nejsem obhájcem hazardu. Na druhou stranu jsem

DOTACE NA CYKLOSTEZKU JIČÍN – ŽELEZNICE

Jičín musí vrátit víc než třímiliónový příspěvek na výstavbu cyklostezky

V září 2012 byla vedením města v souladu s plánem vytvořit cyklostezky v okolí Jičína vytvořena k realizaci cyklostezky spojující Jičín a Železnici. Rada města na svém 65. zasedání dne 20. 3. 2013 schválila uzavření smlouvy o dílo mezi městem Jičín a Ing. Miloslavem Kučerou – PRODIS z Hradce Králové na zpracování projektové dokumentace na „cyklostezku Jičín – Železnice“. Dokumentace řešila rekonstrukci cesty pro cyklisty a chodce ze severního okraje Čerčovy na stávající historické komunikaci do Železnice.

Plán cyklostezky

Cyklostezka dlouhá 1853 m měla mít šířku 3 m, povrch byl v průběhu projekčních prací na základě doporučení odborníků schválen z penetračního makadamu (hrubý asfalt – jiný povrch by z důvodu hospodaření na přilehlých pozemcích cyklostezky neobstál a byl by v krátké době zemědělskou technikou zničen). Protože se město Jičín rozhodlo využít pro realizaci cyklostezky dotačních titulů, účastnil jsem se jako projektový manažer města Jičína jednání a byl jsem pověřen zpracováním žádosti o dotaci. Projektovou dokumentaci jsem také konzultoval s Centrem dopravního výzkumu, v.v.i., veřejnou výzkumnou institucí a jedinou dopravní vědeckovýzkumnou organizací v působnosti Ministerstva dopravy.

Hlavním cílem projektu s názvem „Cyklostezka Jičín – Železnice“ je zvýšení bezpečnosti pohybu cyklistů mezi městy Jičín a Železnice, ať už při cestě do zaměstnání, do školy či při rekreačně turistických aktivitách.

Současný stav je pro cyklisty nevyhovující

Cyklisté jsou v současnosti nuceni využívat silně frekventovanou silnici II. třídy – II/286 spojující města Jičín a Železnice s intenzitou dopravy 7355 motorových vozidel a 221 cyklistů denně. Silnice II/286 je dopravně velmi zatížena – je zde zvýšené

nebezpečí dopravních nehod zejména cyklistů a chodců, jak také vyplývá ze stanoviska dopravní policie. Výstavbou cyklostezky by byl tento problém vyřešen, neboť cyklistická doprava by byla v úseku vybudované cyklostezky vedena odděleně od automobilové dopravy. Budování cyklostezek tohoto typu podporuje stát prostřednictvím SFDI. Výstavbu cyklostezky schválili až na výjimky všichni zastupitelé města Jičína.

Žádosti o dotace ze SFDI

Město Jičín požádalo SFDI o dotaci na realizaci Cyklostezky Jičín – Železnice v lednu 2014. Dotaci nezískalo. Důvodem byl mnohonásobný převis žadatelů a požadavky SFDI, mj., že souhlas s ohlášením stavebních úprav vydaných Odborem dopravy Městského úřadu Jičín, neobsahoval výjimku z vyhlášky o bezbariérovém užívání staveb.

Město Jičín zjistilo, že SFDI hodlá vyhlásit během května 2014 druhé kolo pro podání žádostí o příspěvek. Rozhodlo se podat žádost znovu a pokusit se zpracovat všechny požadavky SFDI, včetně změny povrchu z penetračního makadamu na hladký povrch, aby ho mohli využívat i in-linisté. Zástupci města několikrát tuto instituci navštívili i s tehdejší starostou MVDr. Jiřím Liškou a konzultovali postup města se zástupci fondu. Zastupitelstvo města Jičína schválilo spolufinancování akce.

Žádost obsahovala velké množství obecných a specifických náležitostí a příloh, jejichž přehled je umístěn na http://www.sfdi.cz/soubory/obrazky-clanky/poskytovani-prispevku/cyklisticke-stezky/2014_cyklostezky_2_pravidla.pdf

Město Jičín splnilo náročná kritéria SFDI a obdrželo rozhodnutí o příspěvku na výstavbu cyklostezky Jičín – Železnice ve výši 3,19 mil. Kč. Dne 9. 9. 2014 obdržel Krajský úřad Královéhradeckého kraje podnět Mgr. Pavla Kracíka k zahájení přezkumného řízení ve věci „souhlasu s ohlášením stavebních úprav stávajících veřejně přístupných komunikací vydaným Městským úřadem, odborem

dopravy, pod názvem Cyklostezka Jičín – Železnice ze dne 28. 4. 2014“ (jedna z mnoha příloh předkládaných k žádosti o dotaci).

Cesta, která vlastně neexistuje?

Krajský úřad Královéhradeckého kraje vydal rozhodnutí, kterým souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru zrušil. Zásadním důvodem pro zrušení rozhodnutí podle Krajského úřadu je, že současná historická cesta z Jičína do Železnice není stavbou (až na krátký 200 m úsek s asfaltovým povrchem u skládky Zebín), ale jedná se jen o vyjeté koleje. Z toho důvodu požaduje vydat povolení v režimu územního a stavebního řízení.

Město Jičín bylo nuceno zrušit probíhající výběrové řízení na dodavatele stavby cyklostezky a počkat, jak dopadne odvolání k Ministerstvu dopravy. Ministerstvo dopravy rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje po 5 měsících potvrdilo. Cesta neexistuje. Naši předci, když cestu stavěli (zářezy, propustky...) nevěděli, že nestavějí. ☺

Stavební povolení

Město Jičín zahájilo úkony, aby cyklostezka měla požadované stavební povolení. V rozhodnutí o přidělení příspěvku SFDI uvádí, že v případě nedokončení cyklostezky do konce roku 2015, bude nutně příspěvek vrátit. Protože se město obávalo, že z časových důvodů nebude schopno termín dodržet, obrátil se starosta města na SFDI s žádostí o převedení finančního příspěvku na výstavbu cyklostezky do roku 2016, neboť bez tohoto příspěvku není město Jičín schopno cyklostezku financovat.

Dne 13. 4. 2015 obdrželo město Jičín stanovisko SFDI, ve kterém je sděleno, že příspěvek nelze do r. 2016 převést. Pokud tedy bude chtít město Jičín cyklostezku s podporou SFDI v budoucnu realizovat, musí znovu požádat o příspěvek a projít novým schvalovacím řízením na SFDI.

Ing. Ladislav Brykner
zastupitel města Jičína

podle novely zákona navýšit jednorázový poplatek za hrací místo o 100 %. Poplatky nejsou odvozeny od obrátu, ale vycházejí z celostátního průměru. Jičín by tak získal, stejně jako letos, na daních každoročně 16 milionů Kč, což odpovídá zhruba 25–30 % objemu peněz na investice města (po odečtení částky mandatorních výdajů a dotací z celkových příjmů města). Mimochodem skutečnost, že provozovatelé heren přinášejí do státní kasy a v současnosti i do obecních rozpočtů nezanedbatelné peněžní částky, důležité pro financování neziskové sféry, mnozí politici neradi připomínají.

Ohrožení svobody jednotlivce i podnikání

Myslím si, že by komunální politici neměli mít ambice vyřešit problematiku gamblerství, alkoholismu nebo drogových závislostí. Naopak by měli využít své pravomoci ke kontrole, minimalizaci negativních dopadů

a využití daní z legálně provozovaných heren ve prospěch města.

Ve slavném Formanově filmu pronesl advokát Allan Isacman tuto obhajobu Flintova podnikání: „Ani mně se to nelíbí, ale líbí se mi, že můžu žít v této zemi a že žijeme ve svobodné zemi. A tak musím tolerovat i věci, které se mi nelíbí! Můžeme totiž zjistit, že máme hráze tam, kde jsme je ani nečekali. Nic přes ně nevidíme ani neslyšíme, a to už není svoboda. Proto, prosím, buďte opatrní...“

Jsmo vystavování stále dalším a dalším omezení svobody podnikání a svobody jednotlivce. Registrační pokladny, síkanování živnostníků, absolutní zákazy kouření ve vzduchu, na zemi i pod zemí, povinnost nakupovat bionaftu, připlácet na solární elektrinu a další podobné „vymoženosti“, které nás mohou postupně přivést do stavu, kdy už nesmíme pozdravit „Dobré jitro“, či „Dobrý den“ ale pouze „Čest práci!“

Miloš Starý

VOS Jičín – nikdy nekončící téma

Jednání zastupitelstva v dubnu letošního roku mělo na programu také volbu zástupce města do představenstva VOS, a.s. Stal se jím starosta JUDr. Jan Malý, který tak nahradil Mgr. Ludka Havla, který tuto funkci vykonával poslední tři roky. Zeptal jsem se tedy pana Havla, co konkrétního za toto období pro společnost, případně pro město, které ho do této pozice vyslalo, udělal. Nic konkrétního se ale zastupitelé ani přítomní občané nedozvěděli. Ani nemohli. Není co – neudělal totiž vlastně nic.

Pokud se tedy nepočítá neustálá dehonestace společnosti a účelová kriminalizace jednotlivců, náklady na nové a nové právní rozbor, které vyžadoval, aby mohl soudit, vlastně, jak on říká, vynášet názory. Řekl nám konkrétně, proč vlastně odstupuje, cituji: „Já odstupuji proto, že si myslím, že v představenstvu by měl Jičín hrát větší roli“. Tak alespoň upřímné přiznání, že jeho působení bylo, kulantně řečeno, velmi nešťastné. Ale nebylo by to správné jičínské zastupitelstvo, aby se svého kolegy nezastal Petr Hamáček, který na závěr rozpravy pravil, cituji: „Slyšel jsem, že pan Havla dělá velmi dobré zápisy“. Tak to je ale jiná. Konečně jsme se to dozvěděli. Tři roky tedy zástupce největšího akcionáře dělal dobré zápisy a VOS, a.s. tak měla nejdražšího zapisovatele v celé Evropské unii (bráno z pohledu sankcí vůči společnosti na základě podnětů tandemu Havel – Hamáček a spol.). Naštěstí už je vše jinak a já tímto přeji panu starostovi Malému, aby se stal platným členem představenstva, postupně získal zkušenosti a autoritu, kterou využije ve prospěch dobře fungující společnosti a pokud to bude možné i města, které ho delegovalo s nadějí, že po třech letech bude mít opět zástupce, který mu nebude dělat ostudu.

Vzhledem k tomu, že se VOS, a.s. stala v posledních letech nástrojem politického boje a předmětem zájmu podnikatelských aktivit, není jisté od věci připomenout si pár věcí z historie. Jisté to bude zajímavé i proto, že některá média přinesla v poslední době (jistě ne záměrně) celou řadu „nepřesných“ informací, která mohou svádět k dojmu, co že se to vlastně v té naší VOS odehrává. Realita je ale trochu jiná. Společnost se za léta zpět nemá za co stydět a zástupci měst a obcí v řídicích a dozorčích orgánech si zaslouží velké poděkování

mnohem více, než jen kritiku od pana Havla.

Fakta z historie VOS

Vrátím se teď o patnáct let zpět. Do společnosti jsem byl nominován na začátku tohoto století ve stejný okamžik, jako současný předseda představenstva a starosta Lázní Běláhoř Pavel Šubr. Společnost nebyla v ideální kondici, byla neřízená, neplánila zde žádná pravidla pro investování a někteří akcionáři z ní chtěli odejít. Nechali jsme zpracovat technicko-ekonomický audit a začali systematicky pracovat jak s akcionáři, tak uvnitř společnosti např. na ekonomických úsporách. Rázně jsme odmítli prodej společnosti či prodej provozní části. To se jednoduše říká, ale jak obtížné bylo čelit různým „zlatokopům“, zahraničním společnostem a vyhrůžkám, které jen dokazovaly, jak cennou surovinou je voda a obchod s ní. Vůbec se nedívám mnoha městům, která se pod tlakem zájmových skupin raději rozhodla „vodu“ prodat. Hradec Králové, Praha a mnohá další jsou toho příkladem.

S rostoucími nároky na kvalitu vody a její odkanalizování bylo jasné, že nejsme schopni zajistit přísné normy a předpisy Evropské unie bez radikálního nárůstu cen vodného a stočného, neboť bylo třeba investovat téměř miliardu Kč. To by se ale došlo všech občanů a jejich peněženek, a to dost zásadně.

Projekt Cidlina

Existovala ještě jedna varianta, složitá a pracná, provázaná mnoha riziky a otazníky. Tím byla dotace z EU, pro kterou jsme se nakonec rozhodli. Tak vznikl největší vodárenský projekt v Královéhradeckém kraji – projekt Cidlina, který v sobě zahrnoval šest dílčích projektů, desítky kilometrů nových kanalizací a výstavbu ČOV tam, kde by se stejně stavět musely, ale za peníze společnosti. Od začátku na něm pracovalo nejen vedení společnosti, ale také specializované firmy, které zajišťovaly legislativně-odbornou část a dodržení zásad a podmínek SFŽP a EU. Nemusím snad ani připomínat, že pravidla byla hodně složitá a v průběhu celého projektu se měnila. Celá akce stála od začátku do konce bezmála 700 mil. Kč a téměř polovinu prostředků se podařilo zajistit formou dotace. Pokud bychom šli jednodušší cestou, pak by

celou částku zaplatili občané – zákazníci VOS, a.s. ve vodném a stočném.

Po vlastní náročné realizaci následovala kontrola celé akce, tedy řada kontrol. Standartních i těch „na požádání“ některých místních odborníků na vše a současně čekatelů na politické funkce, hlavně ty placené.

Další z místní podnikatelské sféry zase zavětrili svoji kořist a pochopili, že krize ve společnosti může být jistě šancí pro získání lákavých pozic a jistých výhod v budoucnu. Rozehrával se mediální souboj, který nemá vítězů, jen poražených. Souboj, který odnesla především společnost tím, že byla neustále napadána, kritizována za svoji práci a v očích veřejnosti získala obraz, jakoby provedla něco špatného. Opak je přitom pravdou. Máme přece svoji vlastní, dobře prosperující společnost, která nemá finanční problémy. Naopak, má dost finančních prostředků na další investice. Máme moderní a normy splňující infrastrukturu, kvalitní vedení společnosti, fungující řídicí a kontrolní orgány. Máme již tři roky stejnou výši vodného a stočného, nižší, než je celostátní průměr, a to i přes to, že se do ceny vody promítly odpisy z rozsáhlé investiční akce.

Co se vlastně stalo tak zásadního, že je najednou VOS, a.s. předmětem takového zájmu? Je sedmnáctimilionová korekce z původní třístamilionové dotace (necelá 2,5 %) důvodem, proč může někdo beztrestně společnost ostouzet a donekonečna na ní házet špínu? Troufám si říci, že ne. Jde totiž úplně o něco jiného. Díky tomu nemám, ale časem uvidíme.

Zástupným, ale rovněž zajímavým důvodem, proč neustále omílat „Čistou“ Cidlinu je také to, že někteří současní zástupitelé, tzv. odborníci na všechno, dnes pochopili, že kritizovat, je mnohem jednodušší, než vytvořit něco hmatatelného a pozitivního. No, nevíme, jestli vlastně někdy něco pochopí.

Pro zajímavost připomínám, že za pár posledních týdnů obdržel Jičín hned několik korekcí dotací za nedodržení podmínek za několik milionů korun. Dvakrát dokonce 25 % ze získané dotace. To už musela být vážná pochybení. A jednu dotaci vrací celou, nestihne ji vyčerpat. To vše za půl roku od voleb. Vážení občané, takto pro Vás pracují ti, kteří v médiích poučovali o tom, jak se to má správně dělat.

Ing. Martin Puš

PERLIČKA Z RADY MĚSTA

„Reagovali jsme na podnět Spolku občanů a přátel města Jičína, jehož členové si přáli, aby hodiny odbíjely jako dřív, a na Radě byla projevována politická vůle...“, vysvětlil Jan Jiříčka (Dobré zprávy z Českého ráje 17. 4. 2015)

Zaujal nás samotný proces projevování politické vůle vůči nastavení hodin. Nikdo z opozičníků na radě nebyl a neviděl to. Zajímalo by nás, jak se to stalo. Zda prostřednictvím hlasování, debaty, výronem, erupcí, či zázrakem zjevení. Sedí tam přece mj. i zástupci nebes na zemi... Opoziční nedouci by se rádi přiučili něčemu novému.

redakce

PRONÁJEM MĚSTSKÝCH POZEMKŮ

Proč má restaurace Řáholec od města nižší nájemné?

Město Jičín vlastní pozemky na Husově ulici u restaurace Řáholec. Dokonce část z nich je tímto pohostinským zařízením zastavěna. Hospodu provozovala do loňského roku paní Ježková, která městu platila roční nájemné 62 700 Kč. Noví vlastníci Řáholece, zastupovaní JUDr. Dmitrijem Pavlenkem, byli v prosinci 2014 městem vyzváni k podepsání nájemní smlouvy na městské pozemky, které užívají. Noví vlastníci si odmítli pronajmout pozemky města v rozsahu, jako paní Ježková, chtěli jen 95 m², které jsou restauraci přímo zastavěny. RM usnesením stanovila částku 750 Kč/rok/m². Říkala jsem si, že vzhledem k tomu, že Husova pěší zóna patří k tomu nejlepšímu, co je ve městě k dispozici, je 750 korun za rok doslova za hubičku. Jaké bylo moje překvapení, když jsem se dočetla, že RM v březnu letošního roku svoje rozhodnutí revokovala a pod názvem záměr pronájmu pozemků pod pergolou u restaurace Řáholec ještě snížila vlastníku Řáholece nájemné na pouhých 500 Kč/rok/m². Proč tak učinila? Vždyť například na autobusovém nádraží město v březnu letošního roku pronajalo panu Chlubnovi pozemek pro stánek za 1300 Kč/rok/m². Myslíme, že je to vůči ostatním občanům, kteří si od města pozemky pronajímají, nespravedlivé. Dokonce jsem zjistila, že nájemní smlouva nebyla doposud uzavřena ani za 500 Kč/ m².

Eva Jandurová
bývalá zastupitelka města Jičína

Poznámka redakce:

Jak jsme zjistili, pánové, kteří městský pozemek užívají, dodnes nejenom že neuzavřeli s městem nájemní smlouvu, ale posílají jen cca 2700 Kč měsíčně, což odpovídá nájmu z 65 m² plochy po 500 Kč za rok. Vystává otázka, co je za benevolentním přístupem radnice k nájemcům z jičínské TOP 09? Jedná se totiž o jeden z nejlukrativnějších pozemků ve městě o celkové rozloze 266 m².

Nájemné ale není jediným problémem ...

Na části zmiňovaného pozemku stojí pergola, která již delší dobu není jen otevřenou pergolou. Proto jsem vznesl na jednání zastupitelstva města dotaz, zda je zastřešená a zasklená pergola u Pivnice Řáholec řádně povolena stavebním úřadem. Pan starosta nechal můj dotaz prošetřit a zaslal mi sdělení stavebního úřadu se závěrem, že k datu 22. 5. 2015 nebylo stávající zastřešení a prosklení opláštění pergoly projednáno, ani povoleno. Stavební úřad dále sdělil, že bude v této věci konat. Dle mého názoru by následně mělo dojít i k úpravě nájemní smlouvy mezi městem a nájemcem a dát do souladu předmět smlouvy se skutečným stavem prostor (pozemků), pro který jsou nájemcem užívány, včetně navržených odpovídajících částky nájemného.

Ing. Josef Kubíček
zastupitel města Jičína

Jak město Jičín (ne)umí nakupovat osobní automobil

V roce 2011 zastupitelstvo města rozhodlo, že pro potřeby města a obyvatel zakoupí osobní automobil v ceně maximálně 500 tis. Kč. V následujících letech proběhlo řádné výběrové řízení pod vedením pana místostarosty Hamáčka a vozidlo se vysoutěžilo za 600 tis. Kč. Vzhledem k tomu, že auto bylo na zakázku, odpovědní politici města opomenuli do tohoto vozidla objednat sedadla. Na tyto sedadla proběhlo řádné výběrové řízení a vzhledem k tomu, že se zde budou vozit děti, se nevybrala sedadla potažená látkou, či kůží, ale potažená semišem a na podlahy se daly kožešiny. Při usednutí do vozidla se zjistilo, že je potřeba vyměnit normální světla za halogeny a dokoupit mlhovky, navigaci a parkovací senzory. Celková cena vylezla na výsledný 1 mil. Kč.

Tento příběh není o autě, ale o výstavbě mateřské školy na Větrově. Původní záměr byl, že se školka postaví za cca 20 mil. Kč. Po řádném

vysoutěžení ale cena dosáhla s DPH 31 mil. Kč. Ale i já jako zástupitel jsem tehdy zvedl ruku. Vzhledem k potřebě umístění dětí do školek byla tato výstavba nové kapacity nutná. To byl pouze začátek. Během průběhu vlastní výstavby bylo 9 dodatků ke smlouvě o dílo, z toho 7 na vícepráce a 2 na méněpráce. Vybavení školky se neprojektovalo současně s vlastním projektem na výstavbu, ale odděleně, a to znamenalo další navýšení ceny. Když k tomu připočítáme cenu za projektovou dokumentaci, cenu pozemků, úpravu okolí, inženýrské sítě a vnitřní vybavení, jsme na ceně po kolaudaci 41,5 mil. Kč s DPH. Stavba je kvalitně provedená, vzhledově pěkná a snad i účelná, ale mimo rodičů vodičích sem děti, ji bohužel nikdo další nevidí.

Toto jsou jen holá fakta. Během stavby se objevovaly určité zvláštnosti: **1)** Architekt města Jičína se podílel na vypracování projektu. V dokumentaci na výkresech je podepsán,

■ Nová mateřská škola Větrov – Ferrari mezi mateřskými školami v Jičíně

ale podle jeho vyjádření prakticky za nic nezodpovídá. Paradoxem je to, že projektová dokumentace byla řádně vysoutěžena a město za ni zaplatilo cca 950 tis. Kč.

2) Výstavbu provedla hradecká firma Fato a.s., která vyhrála v řádné soutěži, a to pro nejnižší cenu. Toto se odrazilo v použití nejlevnějších materiálů a jejich postupnou záměnou za lepší

materiály. Všechny dodatky smlouvy o dílo byly řádně odsouhlasovány Radou města, která byla stavěna před hotovou věc, protože takto učiněné změny jsou přeci v zájmu dětí. Důsledkem je pak výsledná cena.

3) Výše uvedené skutečnosti ukazují na to, jak byla výstavba prováděna diletantsky na všech úrovních řízení, včetně přístupu místostarosty pana

Hamáčka. Ten akci řídil a zodpovídal za ni. Všichni si určitě vzpomeneme na jeho mediální vystoupení v televizi, kdy nám všem říkal, jak se investice z veřejných prostředků nemají dělat a jak by to dělal on. Praxe opět ukázala, že kritizovat a poučovat je mnohem jednodušší, než něco konkrétního dělat.

Všichni si jistě dobře pamatují na to, jak pánové „Ha-Ha“ div nekřičovali členy statutárních orgánů VOS, a. s. za dodatky ke smlouvě o dílo a nedostatky kritizovali (často neoprávněně) v médiích. A to projekt Cidlina nebyl dvojnásobně předražen. My nechceme nikoho kriminalizovat, nicméně chceme pouze připomenout, že každý projekt během procesu realizace s sebou nese celou řadu možných komplikací. Nyní máme v Jičíně supermoderní vůz, jehož cena odpovídá vybavení. Otázkou zůstává, zda by stejně dobře neposloužil skromnější model.

Ing. Petr Kebus

Jičín se stal součástí Geoparku Český ráj

Jičín a jeho okolní krajina jihozápadně ke hřbetu Veliš byly v květnu 2015 zařazeny do Geoparku Český ráj, který je pod patronací UNESCO. Geopark je jedinečnou krajinou, kde se snoubí významná geologická naleziště (zkameněliny a unikátní horniny) s překrásnou přírodou a rozmanitou faunou i florou. Je to ale také území významných historických a kulturních památek.

Rozšíření našeho jediného geoparku pod patronací UNESCO (Český ráj) o Jičín a přilehlé okolí považují za jeden z nejvýznamnějších počínů města v posledních letech a asi i desetiletích. Být součástí organizace, která je patronem světového bohatství, je určitě velkou poctou, nicméně i závazkem. Jsem proto velmi rád, že toto téma našlo všeobecnou shodu a podporu v rámci zastupitelstva i rady města. O přistoupení ke Geoparku, o které město Jičín požádalo, se rozhodovalo na celosvětovém zasedání v Paříži i na konferenci národních geoparků v Chrudimí. Procesu schvalování předcházela intenzivní příprava studie, ve které byla vyzdvížena unikátnost našeho území, nejen geologická, ale i archeologická, historická a kulturní. Obě stanoviska byla kladná a na tiskové konferenci o nich referoval ředitel Geoparku RNDr. Tomáš Řídkošil. V podstatě všechna seriózní místní i regionální média o tomto fantastickém úspěchu referovala a snad se tato informace k občanům dostala. Je asi dobré zopakovat slova pana starosty, že Jičín stojí na začátku nové formy prezentace naší krajiny a města s akcentem na cestovní ruch a vzdělávání. Snad i v tomto do budoucna nalezneme shodu. Sluší se poděkovat zejména panu řediteli Geoparku Český ráj, Dr. Řídkošilovi, za enormní úsilí začlenit Jičín do sítě geoparků, panu starostovi Dr. Malému, radě a zastupitelstvu města, v neposlední řadě Milošovi Starému, který se s nápadem ztotožnil jako jeden z prvních a významně pomáhal s realizací.

doc. RNDr. Martin Košťák PhD.

Schůzka pracovní skupiny pro rozvoj a územní plán

Vzhledem k tomu, že jsme odmítli vstoupit do Výboru pro rozvoj města a územní plán za potupných podmínek, kdy nám koalice vymezila čtyři místa ze třinácti, jsme se rozhodli, že budeme pracovat samostatně a zároveň glosovat činnost výboru a zveřejňovat naše názory na dané téma. První setkání skupiny proběhlo v dubnu 2015 a diskutovali jsme nad tématy: řešení dopravní infrastruktury Jičina, parkování a autobusové nádraží. Zúčastnili se ho odborníci z řad architektů, projektantů a dopravních specialistů. Seznámili jsme se s dostupnými materiály a projekty, které má město k dispozici. Výsledkem jednání bylo doporučení neodkupovat nákladové nádraží a jednat nadále s Českými drahami a případně regulovat prostor pomocí nástrojů územního a regulačního plánu tak, aby prostor respektoval do budoucna požadavky města na jeho využití (stavební uzávěra). Město by však mělo jednoznačně definovat využití tohoto území a záměr na základě strategického plánu města.

Za pracovní skupinu
Miloš Starý

Výstava A. V. E. Valdštejn: umění má vyvolávat emoce

Přestože jsem nejprve vůbec nechtěl reagovat na články v jičínských médiích, které interpretovaly verdikt kulturní komise týkající se výstavy M. Ščigola v Porotním sále jičínského zámku, rozhodl jsem se zde otisknout svůj pohled a názor na odborná stanoviska některých arbitřů krásy, včetně autora termínu *okoukaná výstava*, který se schovává za názor občanů Jičina. V této výstavě jsem zainteresován a prosazoval jsem její umístění v zámku bez ambic, že se bude všem líbit. Autor cyklu, který vystavoval na mnoha významnějších místech po celém světě i v zámoří, se upřímně smál hodnocení některých místních autorit např.: *depressivní Valdštejn, nevhodná výzdoba, okoukaná výstava, Valdštejn ruší* apod. a prohlásil, že jakákoli reakce z jeho strany by byla nedůstojná. „Nevím, proč se rozčiluješ,“ řekl mi a odmítl cokoli komentovat. Slavný německý kunsthistorik Erwin Panošsky ve své knize *Význam ve výtvarném*

umění (1939) boří mýty o výkladu uměleckého díla a odmítá jednotnou interpretaci, k níž generaci dříve narozených zavazoval socialistický realismus. Vzdělaný a inteligentní člověk přistupuje k umění pokorně. Dobře ví, že kvalitu artefaktu prověří čas a to nemá vůbec souvislost s tím, co se komu líbí, či nikoliv.

Velké umění nese emoce! Pozitivní i negativní. Známe přece reakce na první výstavu impresionistů anebo Chagallovu realizaci stropu pařížské opery. V obou případech a nejenom v těchto dvou „šosácká“ kritika konstatovala SKANDÁL! „Malí“ lidé jsou i v Paříži, což samozřejmě omlouvá i naši maloměstskou smetánku se všim, co k ní patří.

Místní *Ars arbitři* nedokázali přijmout nejenom obrazárnu v našem „stodolovním“ zasedacím prostoru Porotního sálu, ale ani Valdštejna samého. Ten byl totiž jako osobnost rovněž jedinečný. Geniální, bezohledný,

■ Novopacká gastronomická škola předvedla ukázkou barmanství (vlevo). Součástí programu byla i Stand-up comedy „Na Stojáka“ (vpravo)

Ohlédnutí za prvním Jičínským Food Festivalem

První ročník Jičínského Food Festivalu navštívilo v Zámeckém parku v Jičíně více než 5 tisíc návštěvníků, což předčilo všechna naše očekávání. Milovníci jídla zde mohli ochutnat degustační předkrmy, polévky, hlavní chody, dezerty, kávu, míchané nápoje, pivo a nealko nápoje. Mezi nejprodávanější pokrmy patřily telecí líčka tažená na červeném víně a kořenové zelenině, šnečí po Burgundsku, grilovaná cídiová vepřová kotleta zauzená višňi, zmrzlina z Foie gras a višně, švestky pečené v listovém kabátku s vanilkovým krémem či guaranová limonáda s limetkou a mátou. Během celého dne bylo prodáno více než 10 tisíc porcí a 1200 litrů nápojů.

Část zámeckého parku patřila výrobcům regionálních produktů nesoucích označení Regionální produkt Český ráj a návštěvníci festivalu tak zde mohli ochutnat např. domácí sýry, marmelády, sušené ovoce, rostlinné oleje, chilli omáčky, mošty atd. Ve spodní části zámeckého parku si mohli návštěvníci zdarma nabídnout jičínskou pramenitou vodu, kterou nabízela Vodohospodářská

a obchodní společnost a.s. Prameny se nacházejí u Lázní Bělohrad, Lužan a Studeňan. K dispozici byla voda čistá a s bublinkami. Odkud voda pochází se zájemci dozvěděli z Mapy vody Jičínska.

Jičínský Food festival se konal v rámci akce na podporu cestovního ruchu nazvané „Otevíráme Jičín“, kdy byly návštěvníkům festivalu zdarma zpřístupněny turisticky atraktivní objekty v pohádkovém městě. Dle správce těchto jednotlivých objektů se během celého dne tvořily velké fronty, což dokazuje, že o jičínské památky byl velký zájem.

Celodenní doprovodný program komentovaný jičínskou rodačkou Kristýnou Sklenářovou umožnil prožít festival v příjemném prostředí s rodinou nebo ve společnosti přátel. Během dne proběhlo několik soutěží, barman-ská show studentů z Nové Paky, show na grilu anebo představení ochranné známky Regionální produkt Český ráj. Děti mohly využít skákací hrad a dětské hřiště od mateřské školky Pastelka nebo si nechat pomalovat obličej od společnosti Malované obrázky

z Poděbrad. Akce se také účastnila nezisková organizace Kamarád Jičín, která poskytuje sociální služby pro osoby s hendikepem. Uživatelé Denního stacionáře a Sociální rehabilitace Kamarád měli v piknikové části parku umístěný stan, ve kterém půjčovaly deky, dále nám pomohli s anketou na téma Jičínského food festivalu a také dávali ochutnat medové perníčky, které před akcí sami napekli a ukázali tak, co vše zvládnou sami. Na závěr festivalu se ve spodní části parku konala módní přehlídka společnosti The Image Boutique Poděbrady a Stand-up comedy Na Stojáka ve složení Daniel Čech, Petr Cerha a Marek Daniel.

Chtěli bychom poděkovat všem, kteří byli nápomocni a této myšlence fandili. Největší poděkování patří městu Jičín a Technickým službám města Jičina. Velký dík také patří všem vystavovatelům, partnerům a sponzorům akce, médiím, našim kamarádům a známým. Věříme, že si všichni návštěvníci festivalu naplno užili a již nyní začínáme s přípravou druhého ročníku.

Ing. Petr Knápek

■ Výstava Michaila Ščigola A. V. E. Valdštejn v Porotním sále jičínského zámku. foto: Miroslav Jiran

krutý, kontroverzní, navíc opředěn mýty a poplivaný národoveckými deformátory dějin. Jičíňští nebyli ani schopni umístit jeho sochu na důstojné místo do veřejného prostoru,

kde město žije, ale na šerý a poněkud zatuchlý dvůr jičínského zámku. Naopak jim nevádí na zlatém kříži třicet jedna z deseti nejpitoměších městských plastik v republice, kam

plechového, poněkud přitroublého a amorfního draka zařadila komise architektů a sochařů před několika lety. Rovněž pískovcový kýč mezi školkou a biografem jehož autorem je bůhví kdo, hyzdí veřejný prostor stejně jako kiosky v Husově ulici i řada portálů a reklamních nosičů v centru města. V rámci akce Uklidíme Česko, která proběhla nedávno, jsem marně doufal v odklizení tohoto balastu, jenž hyzdí naše ještě stále hezké město. Námitka, že se to přece lidem líbí, je vrcholem nejpoptulističtější a nejprimitivnější argumentace. Co bychom ale čekali od části národa, jehož duševní potravou je časopis Blesk a nejoblíbenějším filmem Babovřesky?

Ščigolův A. V. E. Valdštejn v Porotním sále vzbudil silné emoce. Pozitivní i negativní. Už to dokazuje, že není obyčejným cyklem. Čas ukáže, zda Jičín přišel o významné dílo, které mohlo přispět k věhlasu města, či nikoli.

Miloš Starý